

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 6. De judicio extremo. Misericordia Dei incitamentum erit, & mensura
rigoris ipsius in judicio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

December.

plus quam mille vitæ mihi optanda; cum
tu sola mihi vitam amoris, & quidem amo-
ris perfecti, vitam æternam, vitam summe
felicem afferre possis!

*Erubesce, quod mortem non desideres; sed
multo magis immoderatè formides: hoc enim si-
gnum est, te vix habere fidem, spem, & charita-
tem. Et si virtutes has non habes, quis es?*

*Quam dilecta tabernacula tua, Domine
virtutum! concupiscit, & deficit anima
mea in atria Domini. Psal. 8. v. 2.*

*Qui vult esse cum Christo, patienter
vivit, & delectabiliter moritur. Aug.*

DIES VI.

De Judicio Extremo.

*Misericordia Dei Incitamentum erit,
& mensura rigoris ipsius in judicio.*

I.

A Mor IEsu Christi erga hominem, &
misericordia Hominis-Dei pro illis in
Cruce morientis, erunt in extremo Judicii
die justissimæ non modò, sed & terribilis-
simæ peccatori formidandi causæ. Boni-
tas, & patientia extra modum magna, u-
bi fatigatæ, & irritatæ fuerint, in furo-
rem

rem migrant, & plerumque ab extremo December, amore, ubi is læsus fuit, ad odium transiit extremum. Quid igitur ab infinita Dei Bonitate irata, ejusque amore irritato, reprobis non timendum. quandoquidem ex hoc ipso amore, & Bonitate iræ, & vindictarum suarum capiet argumentum? nam, ah! si ita res se habet, quis eum placare poterit? immo reprobi optabunt, ut montes super se cadant, queis tegantur, & occultentur, non à leone rugiente, sed à conspectu Agni, cuius ira tanto magis formidanda, quanto ardenter eos amavit, adeò, ut pro illis immolari voluerit: abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni. Apoc. 6.

II. Quodque adhuc magis in die illa magna, quam Scriptura diem iræ, & vindictæ Domini appellat, formidandum erit, est, quod misericordia Dei, id est, ipsæ amor IESU Christi in homines non solum futurus sit potentissimum incitamentum, sed & justissima iræ ipsius, & vindictarum mensura: nam, elheu! quo usque illa mensuram hanc non extendet? tanto in peccatores feretur odio, quanto prius amore ferebatur; tantum eis mali inferret, quantum boni attulit: quo usque implum amor in peccatorem non adegit?

Q

Ma-

December.

mavit namque illum plus quam sua bona,
quam suam quietem, quam suam gloriam,
quam propriam vitam; cum ei voluē
fuerit pro illo isthac omnia, immo, & se-
psum immolare. En, quousque ipsum
amor suus abripuerit; poteratne, quan-
tumvis Deus sit, plus præstare? vide, quo
usque progressorum sit ipsius odium. Vi-
de, quo usque ipsius beneficia progressa
sint. Vide, quam horrendæ futuræ sint
ipsius vindictæ. proh terribilis, sed justa
mensura!

III. Credebam, mi Deus, præter ju-
stitiam tuam, nihil mihi timendum in
grandi illa die ultionum tuarum; sed vi-
deo, misericordiam, amorēmque tuum
magis adhuc mihi, quam ipsam justitiam
formidandum. Ah! quid fieri, si miseri-
cordia, & amor tuus, qui totius spei, &
fiduciae meæ fuere causa, metuendi & de-
sperandi mihi præbebunt ansam? quo in
posterum configiam? si Servator meus
plus mihi timendus, quam judex meus es-
tit, quid mihi reliquum est præsidij? do-
ce me, mi IEsu, te Servatorem meum,
hic ita amare, ut te judicem non formi-
dem, Bonitati tuæ adeò gratum esse, a-
more tuo ita capi, ut haec Bonitas, hic a-
mor mihi tunc non sint timoris, sed con-
fiden-

fidentiae incitamentum, & sic assuescam in December,
hac vita, cum ab inimicis meis premor, ad
sanctissima tua vulnera confugere, ut ea
mihi tunc perfugij, & asyli loco esse
queant.

Cave, abutaris bonitate, & patientia Dei;
cum id, quod nunc ansam temeritatis tibi praebet,
olim tibi futurum sit desperationis causa.

Sicut Dominus ante lætatus est super
vos, bene vobis faciens, sic lætabitur di-
Sperdens vos. Deus. 28. 63.

Magna est severitas post judicium, cu-
jus ante Judicium ineffabilis misericordia
prærogata est. Aug.

DIES VII.

De Verme Conscientiae Da- mnatorum,

I.

Præter recordationem præteriorum
& inutilem pœnitudinem, Conscien-
tiæ Vermis, qui damnatorum manes in-
desinenter rodit, complectitur etiam an-
xietatem de statu præsenti, & crudelem
desperationem de futuro. Hæc anxietas,
& desperatio nascuntur è multitudine, &

Q. 3

gra-